

Kruistocht tegen de standaard

HARRY EIGENBERG HEEFT ALLES, MAAR KOOKT MET SIEMATIC

Harry Eigenberg
...Niet echt een
herkenbaar
\$1handschrift... [1]

De matzwarte SieMatic [2]

Erik van den Berg [tekst]
Jetske van der Wouden [fotografie]

Winkel, woonkamer, atelier, showroom, galerie... het valt niet mee om de zaak van Harry Eigenberg te typeren. Het smalle historische pand aan het Haagse Noordeinde telt vijf verschillende ruimtes, elk met een eigen karakter. De kasten staan vol boeken over kunst, fotografie en architectuur. In de hoek staat een Rietveldstoel en daarachter hangen handgemaakte gordijnen. Maar bovenal worden de ruimtes gedomineerd door een overweldigend aanbod kunst: hedendaagse fotografie, abstracte schilderijen en Japanse keramiek. Veel uit de continu roulerende collectie belandt uiteindelijk bij klanten aan de muur. Omdat hij het gebruikt in interieurprojecten. Of omdat het ter sprake komt als klanten zijn winkel bezoeken: “Het komt voor dat mensen niet alleen een Chinese vaas willen kopen, maar ook het antieke kastje waar het op staat, en de boeken die op zo'n kastje liggen. Ze worden dan geraakt door het totaalbeeld en de styling.”

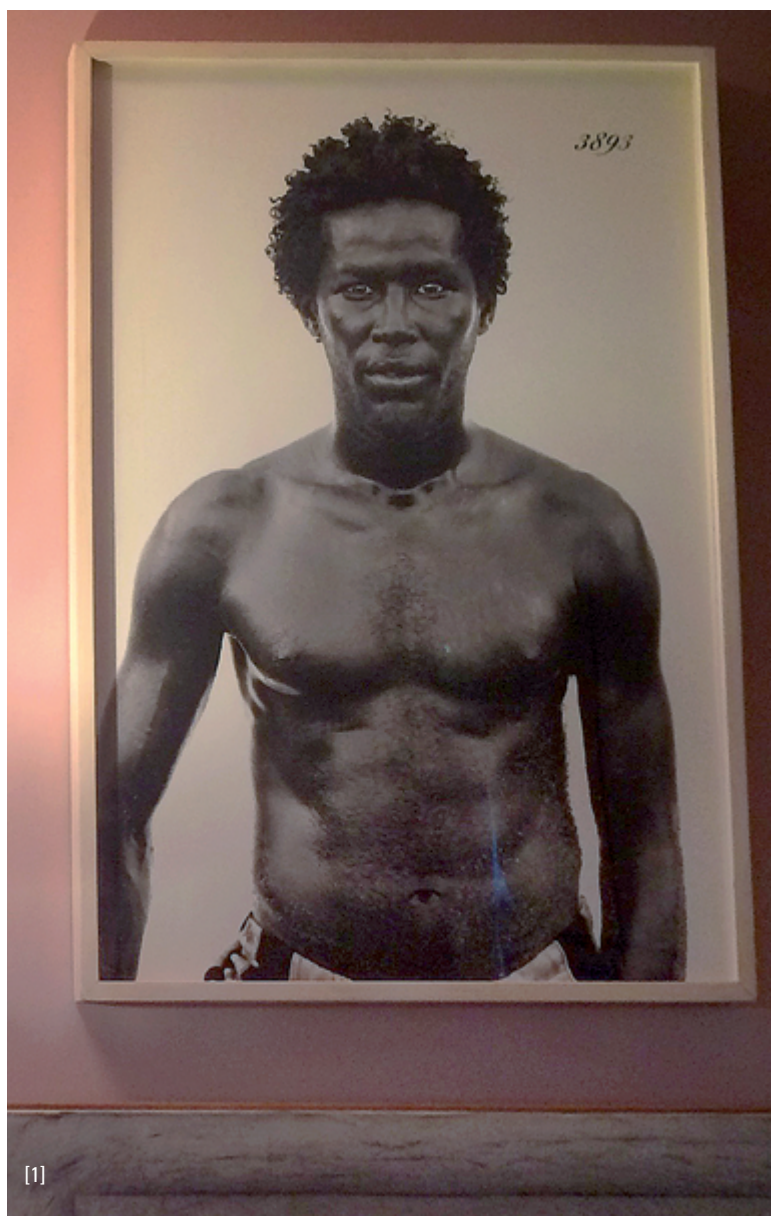
Harry Eigenberg is geen alledaagse verzamelaar. Hij koopt bij gerenommeerde veilinghuizen als Christie's, maar hij bezoekt ook vlooiemarkten en afstudeertentoonstellingen van kunstacademies. De ene dag struint

de interieurontwerper bekende beurzen af, een dag later vist hij afgedankte meubels en deuren uit containers bij Amsterdamse grachtenpanden.

GESPIERD “Dit is een van mijn topstukken”, vertelt hij, wijzend op een zwart-witfoto van een donkere man met gespieerd, ontbloot bovenlijf. “Ik kwam het bij toeval tegen bij een kunsthandelaar in Valencia. De foto sprak me aan. Maar pas toen ik hem binnenkreeg, zag ik op de achterkant de handtekening van Jordi Baron Rubí, een beroemde fotograaf uit Barcelona. Hij heeft het waarschijnlijk ooit geschonken aan een bevriende dj, maar op de een of andere manier is het werk anoniem op de markt gekomen.”

Als het gaat om kunst en interieurontwerp is hij grotendeels autodidact. Kunstkenner werd hij door van jongs af aan musea te bezoeken, ontzettend veel te lezen en door zich te omringen met kunstenaars en artistiekelingen. Interieurontwerper werd hij mede door etalages in te richten van een kledingzaak. Later maakte hij de stap naar interieurwinkel PAUW in Amsterdam en twee jaar later begon hij een eigen bedrijf in Laren.

Naast interieurontwerper en stylist is Harry Eigenberg een fervent kunstverzamelaar. Hij verzamelt voor zichzelf, in opdracht, of om te gebruiken in zijn interieurprojecten. En soms staat hij met een pot verf bij een klant voor de deur.

[1]

[2]

“Ik heb niet echt een herkenbaar handschrift”, vertelt hij als hij is gaan zitten op een antieke bank op de eerste verdieping. “Misschien dekt ‘ingetogen chic’ de lading. Je hoeft niet te zien dat iets geld heeft gekost, er hoeft geen merklablet aan te hangen, maar mijn interieurs moeten wel kwaliteit uitstralen. En de term ‘uniek’ is vaak van toepassing. Ik wil out of the box denken, combinaties maken die je niet eerder hebt gezien. De klant moet echt verrast zijn als hij het resultaat ziet. Een goed interieur zet aan tot nadenken.”

“Natuurlijk houd ik me aan basisregels”, vervolgt hij. “Ik verdiep me in de geschiedenis van een pand, in de omgeving, in de mensen die er wonen. Ik houd rekening met looplijnen en de lichtinval. Maar daarbinnen wil ik grenzen opzoeken. En er bij voorkeur overheen gaan. Ik houd van antieke kerkbankjes met bijvoorbeeld felgroene zijden kussens. Van wijnrode of chocolabruine keukenkastjes, mintgroene muren. Ergens voer ik een kruistocht tegen de standaard, het alledaagse.”

Wie zijn villa, grachtenpand of koetshuis door Harry

Eigenberg laat inrichten, maakt een bewuste keuze. Een keuze voor bijzondere kunst en interessante combinaties, maar ook voor een niet alledaagse aanpak. Verwacht bijvoorbeeld geen overdaad aan gedetailleerde computerschetsen.

Liever houdt hij klanten een zelfgemaakte collage voor met bijvoorbeeld foto's van meubelen, antiek, kunst en wanden in felle kleuren. En door zijn dossierkennis, vlotte tong en overtuigingskracht zal het moeite kosten om tegen hem in te gaan.

DIALOOG Als klanten twijfelen, gaat hij de dialoog aan. En het kan ook gebeuren dat hij met een pot verf en kwast voor de deur staat en voorstelt om alvast een klein stukje muur te verven: “Dat is door de jaren heen een handelsmerk van me geworden. Klanten kunnen dan altijd nog besluiten dat ze iets anders willen, maar echte verf werkt zoveel beter dan een kleurenstrip.”

Sinds vorig jaar is hij ambassadeur van SieMatic. In zijn pand heeft hij een extreem matzwarte keuken laten

plaatsen en ook zijn klanten koken steeds vaker in SieMatic keukens: “Vroeger ontwierp ik de meeste keukens zelf, maar door de toegenomen keuzevrijheid is dat vaak overbodig. Keukens zijn in bijna alle materiaalsoorten en kleuren leverbaar. En nu ook het aanbod apparatuur toeneemt, kun je niet meer om specialisten heen.”

Op het moment dat dit blad verschijnt, staat Den Haag in het teken van het festival Designkwartier. Ook Harry Eigenberg doet mee. Hij heeft een stijlkamer leeggehaald en beschikbaar gesteld aan jonge kunstenaars, die min of meer carte blanche krijgen om de ruimte in te richten met eigen kunst. “Als het bevalt, ga ik ermee door. Het is voor het eerst dat ik de regie uit handen durf te geven, dat voelt vreemd en spannend, maar ik sta ervoor open. Hopelijk geven de kunstenaars mij het ‘oei’-gevoel, dat ik klanten wil geven.”

www.harryeigenberg.com

Gesigneerd topstuk van
Jordi Baron Rubí [1]

Overweldigend aanbod [2]

SieMatic [3, 4]

**Drie meter breed
aan het Noordeinde** [5]

**‘Misschien dekt ‘ingetogen chic’
de lading’**